

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 288. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511066592/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

288 JOHANNES EWALDS LEVNÉT OG MEENINGER

give Himlen, at din Faders Gaard maatte brænde af, saa at du intet frelste uden de Klæder, du gikst med! — — at Kopperne maatte tilrede dig som et Dørslag! — — at du maatte faae ildræde Øyne; en finned Næse, en savlende Mund, og en Taille, som en sort Ræddike! — — Da, da skulde du see, at det ikke var din Skal, men dig, dig selv, det heele, det indrørte dig selv, som din Ewald elskte! — Hvor vilde du da ikke blive rørt! — Med hvor kostbare Taarer vilde du ikke væde mine Kinder, naar du ¹⁰ saae, at min Kjærlighed, min Troeskab var steget i lige Grad med dit Vanheld! — — Bdurrurrur! — klukklukkluk! — — Imidertid er det bedre, at du bliver, som du er! — —

Sig mig min deyligste, sig mig! — vil dit Hjerte » slaae høyt? — vil dine Kinder blusse, naar du nu læser i de Berlingske Tidender: »En ung Dansk, »ved Navn Ewald, har i den sidste Bataille, ved »en Tapperhed der overgik hans Alder, frelst sin »Generals Liv — Den unge Helt er let blessered, »men Generalen har skikket ham en Standart til »den første Bandage p. p.«? — Himmel! — — og naar du kort, kun kort derefter læser: »At vi ikke »har tabt det sidste Slag, har vi maaßkee den »unge Cornet Ewald næst Himlen, allene at takke »for — Rytteriet som bedekkede den høye fly, »begyndte allerede at vige for den fiendtlige Ild; »da han med sin Standart i Haanden, sprenge for »ved sin Esqvadron lige ind paa Fienden, og deels »ved Ord dccls ved sin Handling opmuntrede den ²⁰ »stil at følge sig — Massacreen som den i Første »Heede anrettede var skrækkelig, og vor Seyer er »fuldkommen — Hans Majestet har skjønnet paa »vor Cornets Tapperhed, som han burde, og skjænsket ham en ledig Esqvadron — Bravo! — — ³⁵

Deres Velgaaende, Herr Ritmester Ewald! — klukklukklukkluk! — — || ⁸

Videre kommer jeg ventelig ikke i Sommer — Og det kan være nok! — Men til Vinteren begjærer